

אוטוביוגרפיה של תליין ערבי

(קטע)

1. הוּי הָאֲנָשִׁים⁶
מִכְבֵּר הַפְּכָתִי לְשִׁלְטֹן עֲלֵיכֶם
נִתְצוּ, אִפּוּא, אֶת פְּסִילֵיכֶם אַחֲרֵי תַעֲזִיתְכֶם⁷
וְעֵבְדוּנִי
אֵינְנִי מִתְגַּלֶּה תָּמִיד
עַל כֵּן שָׁבוּ לָכֶם עַל מְדַרְכֹת הַהִמְתָּנָה עַד כִּי
תִבְחִינוּ בִּי
נִטְשׂוּ אֶת יְלָדֵיכֶם לְלֹא פֶת לֶחֶם
וְאֶת נְשׁוֹתֵיכֶם עֹזְבוּ בְּלֹא תְכֵלָה
לָכוּ בְּעַקְבוֹתַי
שָׁבְחוּ אֶת אֱלֹהֵי עַל חֶסֶדוֹ
הָרִי נִשְׁלַחְתִּי עַל יָדוֹ לְכַתֵּב אֶת הַהִיסְטוֹרִיָּה
וְזוֹ אֵינָה נִכְתָּבַת בְּלִעְזֵי
אֲנִי יוֹסֵף לִיפִי
וְלֹא בָּרָא הָאֵל שְׁעָר⁸ זֶהָב כְּמוֹ שְׁעָרֵי
וְאֵף לֹא מִצַּח גְּבוּאֵי כְּמוֹ מִצַּחֵי
עֵינֵי הֵן יַעַר שֶׁל עֲצֵי זֵיתִים וְאַגֹּזִים
הַתְּפַלְלוּ אִפּוּא תָּמִיד שְׁאֵת עֵינֵי יִנְצֹר הָאֵל

הוּי הָאֲנָשִׁים
אֲנִי מִגְּנוּן-לִילֵא⁹
שָׁגְרוּ אֵלַי אֶת בְּנוֹת זִוְגָכֶם שְׁמֵנִי תַהֲרִינָה
שָׁלְחוּ אוֹתָן אֵלַי שְׁלֵי תוֹדִינָה
לְכַבּוֹד הוּא לָכֶם כִּי תֹאכְלוּ אֶת חֶטֶת גּוֹפֵי